

OR i FLAMA

BUTLLETÍ PORTANTVEU DEL CENTRE MORAL INSTRUCTIU DE GRÀCIA

Redacció i Administració: Carrer Ros de Olano, núms. 7 i 9. - Telèfon 79895
DIRECTOR: DOCTOR JOSEP M.ª SERRA DE MARTÍNEZ

SUMARI

Evocació... Salutació... Prec..., per la Comissió de Redacció. — *Figures wagnerianes: Sígfrid*, pel Dr. Serra de Martínez. — *Congregació Mariana*, per J. M.ª Garriga. — *Present de Reis*, per Pere Font Padró. — *El Rei que cercava la felicitat (conte)*, per J. M.ª Garriga. — *El que cal que sigui el Centre*, per J. M.ª Garriga. — *Grup pictòric: Exposició d'art aplicat*. — *Teatral: Commemoració del centenari de la mort de Goethe*, per un aficionat. — *Cinemàtiques*, per Cinòfil. — *Noticiari*

Cases que recomanem

Ajudem als que ens ajuden

Servei especial i diari a domicili per a Bars, Restaurants,
Lleteries i Societats

CAFÈS TORREFACTES

MARACAIBO

ELS MÉS EXQUISITS

Gran Premi i Medalla d'Or en les Exposicions Internacionals
de París, Gènova i Roma

Barcelona

Salmeron, 124 - Tel. 74713

Sabadell

Plaça de Pi Margall, 16

Nicanor Serrano

PINTOR DECORADOR

BARCELONA

Rambla Catalunya, 99 - Tel. 75419

Josep Vives

Salmeron, 100

Gran assortit
en aparells de
R À D I O

"Colonial"

"Emerson"

i altres marques
nacionals, al
comptat i termini

Preus reduïts

*Variat stock de paraigües
i articles per a regals*

O R I F L A M A

EVOCACIÓ... SALUTACIÓ... PREC...

Tots coneixeu aquell vell adagi que diu: *Any nou, vida nova*.

D'acord amb ell, és això cabalment el que ens proposem aplicar en el que pertoca a la confecció i posta en marxa del BUTLLETÍ del nostre Centre.

La Junta Directiva de la casa cregué convenient rellevar de la tasca meritòria que fins al present vingué desenvolupant la Comissió directora del BUTLLETÍ i donar-li el repòs ben guanyat, durant el llarg temps de la seva activitat.

Per tant, nomenà una altra comissió a efecte de continuar aquesta labor i la composició de la qual ja coneixeu, per mitjà del noticiari corresponent al mes de novembre.

Aquesta nova Comissió es complau a saludar coralment els companys que l'han precedit en la comesa. També saluda amb el major afecte tots els consocis, desitjant que ens honorin amb la lectura del BUTLLETÍ, i esperem que supliran la manca de mèrits per la bona voluntat amb què ens encarreguem de la nostra missió.

Desitgem així, a tots en general, que l'any que acaba de començar sigui per a tots vosaltres i volgudes famílies profitós en béns espirituals i materials.

Animeu-vos, tots, a col·laborar a la nostra obra i tingueu a bé remetre a la Comissió Directiva nova tots els treballs que desitgeu veure publicats i d'aquesta manera ajudareu a enaltir la cultura i a col·locar en un pla decorós el nostre portanveu.

Salut cristiana a tots!

LA COMISSÓ DE REDACCIÓ

FIGURES WAGNERIANES

SÍGFRID

Vet ací un personatge el nom del qual és ensems un misteri, un simbolisme i una realitat. Sígfrid! Nom bell de dir i d'oír, més formós encara pel que significa: "*llum victoriosa; desvetllador de la vida, tresor del món*".

Era a les darreries de l'any 1854 que Wagner escrivia al gran músic Listz una lletra en la qual li conta la seva creació poètico-musical *Sígfrid* i la qualifica del somni més bell de la seva vida. No era altra cosa que l'escenificació d'una antiga llegenda alemanya, la *del jovicel que vagà pel món per saber el que era por*.

I quin personatge més misteriós i simbòlic és Sígfrid! De la llegenda d'home imaginari creat per la fantasia popular esdevé un ésser real, personatge vivent,

figura representativa d'idealismes sublims i de romàntiques aventures. Sigfrid és la força i la bellesa, la valor i la joventut, l'acció i la llibertat. Sigfrid neix del dolor i de la mort, però, potser inconscient de la seva missió i destí, és alegre, feliç, somrient; la seva rialla és sonora i atraient. Bromeja i es diverteix com un nin, però en les seves alegries i diversions i rialles, és altiu, coratjós, brutal. Sigfrid és la magnífica bellesa de la joventut, de l'home que fins en la maduresa de l'edat conserva els encants de la infantesa, i per això el monstre, el drac guardador fael del tresor dels nibelungs serà vençut pel seu braç; tota la natura el festeja i admira; l'ocell li canta i l'arbreda verdosa acaronada per l'oreig de l'alba el delectarà amb la calma encisadora del seu murmureig i el mateix drac moribund, el monstre Fáfner pronunciarà el seu panegíric dient-li: "*Jove d'ulls clars i dolços, obre els teus ulls, donzell florit.*" Físicament i moralment Sigfrid és l'heroi destructor de les velles idees regnants en el Valhalla, el lloc habitat pels déus rancorosos i venjatius, plens d'odis, passions i hipocresies: Sigfrid enrunarà tot obstacle per arribar a vèncer, a imposar les idees noves, idees que tenen per principi allò que el Creador posà com a mitjà d'unió entre els homes perquè visquessin units i no es barallessin mai: l'etern principi de l'amor.

Sigfrid és l'heroi de l'acció, però de l'acció ràpida, sense reflexió; el seu pensament és obrar, perquè a la seva natural força física i moral s'uneix un heroisme superior, i amb gest ràpid, magnífic, executat els seus actes amb una simplicitat i activitat meravelloses. Quan forja l'espasa, el *Nothung*, i prova el seu tremp en l'enclusa, d'un sol cop la parteix, i aquest moment simbòlic és la conquesta de la llibertat.

Sigfrid és el tipus representatiu de l'home moralment lliure. Per què? Doncs, perquè no coneix la por. Ell ha vençut al drac i ha conquerit el tresor dels Nibelungs; ha burlat la maledicció d'Alberic, ha viscut solitari en les nits fosques en l'espessedat de les selves i ni la mort no li farà por; l'espera somrient i alegre. El seu cor de nin intrèpid sols tremolarà d'emoció davant de la bellesa i de l'amor.

Sigfrid serà el destructor de totes les malvestats del Valhalla, però expiarà amb la seva mort les nícieses d'aquells que dugueren al món la perdició i la falsia.

La mort de l'heroi és l'alba naixent d'una era nova.

Sigfrid és una evocació cristiana dins de la llegendària mitologia. Del Valhalla, centre dels falsos déus estraforis i fetillers, neix l'heroi alliberador amb caràcters especials que li donen relleu i l'enlairen davant del perill i de la lluita, i tota la seva vida serà una continuada batalla sense defallir mai davant de l'obstacle, ni de la maledicció, ni de l'engany, ni de la traïdoria; ferm i serà sempre en la seva missió alliberadora, l'heroi arribarà a aconseguir la victòria malgrat que la malvestat i l'odi de tots els seus enemics li preparin el beuratge narcotitzant i el cop mortal que el farà caure damunt del seu escut de combat. Poc abans de morir, quan encara no pressent el desenllaç tràgic de la seva vida, Sigfrid pronuncia unes paraules que no tenen pas irreverència; són una evocació llunyana, un ressò talment, una remembrança d'aquelles paraules de Crist en el calvari: *Tinc set!* i així, en dir-les de nou, Sigfrid inclòia el desig de la deslliurança i de la fretura d'afectes vers ell; Crist volia, en dir aquelles paraules, manifestar que sentia el desig que tota la humanitat s'unís amb Ell amb l'eternal llaç d'amor. Sigfrid, l'heroi humà de la llibertat moral, en repetir les paraules divines de Crist, representa també la humanitat que té set d'amor i de justícia, set de llibertat, però de llibertat cristiana, d'aquella santa llibertat que

no esclavitzava, que no és monopolitzada, que no serveix per a oprimir ni perseguir. Que pocs Sígfrids hi ha avui entre els cristians! I quants i quants dracs monstruosos i repugnants com Fàfner i fetillers i traidors com Alberic i Loge! ¿Voleu llibertat arreu, però llibertat cristiana? Siguem com Sígfrid. Sígfrid, l'heroi de la Tetralogia, era home moral i tot home moral és lliure, i l'home veritablement lliure és cristià. Qui s'atrevirà a negar-ho?

Oh! bon Sígfrid, infant-home d'ulls blaus i esguard dolç, tu que vols significar *desvetllament*, *llum i tresor del món*, vina entre els humans a ensenyar als homes que covardament trafiquen amb la llibertat que tu conquerires; *desvetlla'ls*, que dormen; *il·lumina'ls*, que estan en tenebres, i enardeix-los amb la teva vàlua i força per a menysprear als mofetes com Alberic i els pèrfids embaucadors com Loge! Oh, tu bon Sígfrid, heroic personatge wagnerià, representació simbòlica de la santa llibertat cristiana, vina i digues-los a cau d'orella perquè no s'aver-gonyeixen, a tots aquells inventors de llibertats estranyes, que no hi ha altra llibertat que la que Jesucrist va proclamar en el seu Evangeli i que tota l'altra es converteix en farsa, en esclavatge o en tirania. Oh, bon Sígfrid, heroi ardit i coratjós, heroi de la llibertat, de tant en tant, perquè els homes s'obliden fàcilment de llurs deures, torna entre nosaltres; agafa amb el teu braç musculat la teva espasa llegendària i forja-la de nou per tal que sigui més forta i foragita del món tots els dracs monstruosos que a l'empar de la llibertat persegueixen els homes i enfonsen els pobles!

DR. SERRA DE MARTÍNEZ

CONGREGACIÓ MARIANA

Com sigui que el 8 de desembre, dia de la festa dedicada per la nostra mare l'Església, a la Immaculada Concepció de la Verge, no pogué celebrar-se, a causa de què molts congregants treballaven al matí, degut a les evolucions actuals en el calendari de festes, tingué lloc el diumenge següent, dia 11, a la nostra capella, la celebració de dita festa.

Feia força goig i encoratjava tant veure la nodrida assistència a aquest acte, que no puc expressar-vos la brillantor que desplegà i la devoció i fervor que hi dominaren. Semblava la nostra capella un reconet de Cel, baixat a la terra.

El Dr. Tusquets, ànima propulsora de la Congregació, celebrà la Santa Missa i repartí el Pa dels àngels als assistents. Durant l'acte es cantaren els motets i cants acostumats, en els quals pren part tothom.

Hi hagué imposició de medalles als nous congregants de les diverses seccions de les congregacions: major, menor i congregació de senyoretes i finí amb el cant de la Salve i del *Violai*.

Cregueu, estimats consocis que no hi éreu, que era un espectacle bonic de bo de bo; a la capella no s'hi cabia! Si voleu veure-ho i comprovar-ho, acudiu cada quart diumenge a la Comunió general de la Congregació i podreu admirar la represa de l'espectacle magnífic i edificant, de fe i d'amor a Déu i a la Puríssima Verge.

J. M.ª GARRIGA

PRESENT DE REIS

Aquesta diada,
 Melcior bondadós,
 m'ha dut una nina
 de rostre joiós,

donzella encisera,
 morena escaient,
 gentil, joganera,
 modesta i creient.

Robins són sos llavis
 de fina rojor,
 rosades les galtes
 de gran formosor;

els ulls té, que encisen,
 obscurs com la nit,
 ulls negres que causen
 frisança i neguit;

ulls negres que diuen
 quan gran és l'amor,
 que nia en sa pensa,
 que estoja son cor.

És xica, tan xica,
 que sembla un infant,
 i el seu cos de verge
 arreu va escampant

sentor de violeta,
 clavell, romaní,
 també de gardènia,
 lilà i gessamí.

EL REI QUE CERCAVA LA FELICITAT

(CONTE)

Certament que, molts de vosaltres, coneixereu el conte del "*Rei qui cercava la felicitat*"; malgrat això, crec que no serà endebades que us l'expliqui per refrescar-vos la memòria i fer-vos algunes consideracions escaients.

... Era, doncs, una vegada, un Rei molt poderós, qui, enmig de totes les seves riqueses i poder, no podia assolir la felicitat.

Cansat i fastiguejat pel suplici que el flagellava, i amb el sol pensament de la felicitat, un dia va decidir consultar el cas amb els magus més preeminents del seu país i així els parlà: Ja veieu que fa molt de temps que el vostre Rei està trist, malinçonic i avorrit, perquè li manca la felicitat. Cal, doncs, que cerqueu el secret que pot portar-me aquesta felicitat desitjada, consultant amb la vostra ciència infosa i sondejant els misteris de l'arcà, per tal que m'esdevingui el que el meu cor desitja, ço és: ésser feliç.

Molt preocupats va deixar-los l'encàrrec del Rei i després d'uns dies de busques i rebusques, a un d'ells, el que més savi era, va acudir-se-li que, si el Rei podia posar-se la camisa d'un home feliç, gaudiria com ell de la felicitat.

Posat el descobriment en coneixement del Rei, manà que sortissin per tots els encontorns i indrets del seu reialme, cavallers, vassalls i altres a cercar l'home feliç.

Cansats de rodar-ho tot, i trobant que ningú no era completament feliç, car per una o altra cosa, per petita que fos, la felicitat no era en ells completa, a la fi, en trobar-se dalt d'un cim molt elevat, va semblar-los que hi veien la figura d'un home que estava sol, corrent pertot arreu i respirant felicitat completa.

S'hi acostaren i en dirigir-li la paraula li digueren: — ¿Escolta, bon home, ets feliç?... — Ell respongué: — Sí, del tot feliç.

Però... que gran va ésser la seva sorpresa en veure que aquell home, del tot feliç, no portava camisa; car anava quasi nu, i tan sols lleugerament cobria el seu cos amb una pell d'animal....

Què ens ensenya, estimats amics, aquest conte tan savi? Ens demostra palesament que la felicitat no és d'aquest món. Que aspirem tots a ésser feliços, però no ho assolim; que, malgrat les riqueses, la felicitat ens fuig i que no són tampoc els plaers materials els que ens donen la felicitat.

Fixeu-vos que, aquell home feliç, res no tenia, res no posseïa; sols la contemplació de la natura i l'esplai senzill el confortaven en el seu cos i donaven el goig al seu esperit.

Enlairaem també el nostre esperit; desferrem el nostre cor dels goigs materials; esperem en un més enllà i talment com aquell home del cim, esdevindrem feliços, no del tot, però, en bona part; se'ns avançarà ací baix, el que Déu ens té promès a l'altra vida; la vida Eternà, allí on regna la veritable felicitat.

J. M.ª GARRIGA

EL QUE CAL QUE SIGUI EL CENTRE

Convé fer avinent que el Centre no és, pròpiament dit, les parets que l'envolten, ni la teulada que l'aixopluga, ni els arreus que el componen i que fan l'estada més o menys confortable. Això no és el Centre; el Centre és quelcom més.

Així com en la constitució humana, integren el Centre el cos i l'ànima.

El cos del Centre és format per tot el que abans hem esmentat, o sigui, l'edifici.

L'ànima del Centre són les persones que el freqüenten, els socis, ço és, allò que vertaderament es mou, el que viu.

El Centre és, doncs, la reunió dels socis, l'acoblament de les persones que hi conviuen i treballen, laborant pel seu engrandiment i per al manteniment del seu esperit; aquesta és la part vivent; la resta és cosa secundària, material, diguem-ne inerta.

Partint d'aquest principi, el que cal que sigui el Centre, és la comunió espiritual, moral i material de totes les seves cèl·lules o components, els socis.

Per tant, pertoca que els socis mirin i tinguin el Centre com a cosa pròpia que els pertany, com a perllongació de la seva llar, alternant la vida de família amb la vida de societat del Centre.

El mitjà de portar a la pràctica la idea apuntada, ha d'ésser que cada soci sigui per als seus consocis; procurant amb el seu comportament i tracte fer agradable la convivència amb ells.

Ha d'imperar la unificació d'ideals i d'aspiracions, car de la unió surt la fortitud, i així florirà i fructificarà l'obra del Centre, que no ha d'ésser ni més ni menys que l'esperit cristià i que convé que sigui el que predomini a la casa.

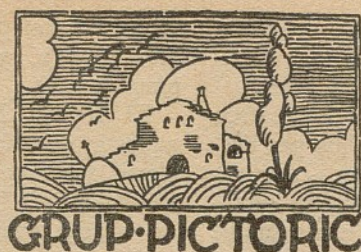
Aboliu les capelletes i polítiques petites; sigueu generosos de cor i francs en el vostre pensar i procedir! Que la compenetració completa i la bona voluntat regnin entre tots vosaltres.

Cada soci ha de considerar-se com a un gra de sorra, sense el qual no podria bastir-se l'edifici de l'obra magna del Centre. Sigueu perseverants!

Quan se us encomani quelcom, procureu fer-ho amb la major voluntat i persuadits que de l'èxit de la vostra comesa depèn el profit que el Centre n'ha de treure.

Sols així assolirem "el que cal que sigui el Centre" i el farem gran i esplendorós.

J. M.ª GARRIGA

EXPOSICIÓ D'ART APLICAT

"También constatamos la presencia de algunos diseños de joyas de J. Fustagueras como asimismo algunos proyectos de mosaicos.

En una pequeña vitrina de cristal están encerradas unas miniaturas de marfil, verdaderas filigranas llenas de sentimiento que nos descubren un artista nada vulgar y no muy corriente en nuestro tiempo, en que todos parecen querer llegar a la meta, con sólo el pequeño esfuerzo de querer dar el salto, dejando desatendidos los buenos consejos de que han de trabajar y poner su esfuerzo en cada obra para poder llegar a su perfeccionamiento. Todo lo contrario es, el artista que nos ocupa; pues F. Carulla cultiva esta modalidad de la escultura en marfil que parece labrada en profundo recogimiento silencioso, con un tesón y un espíritu de superación, que en cada una de estas pequeñas miniaturas que salen de sus manos cree uno encontrar su obra maestra y en cada nueva obra encuentra él aún la manera de refinar su sentimiento. Por ello es que uno no sabe qué apreciar, si sus figuritas de todo relieve, de un concepto muy decorativo, o los relieves, la mayoría de los cuales son figuritas de la Virgen y crucifijos. También se pueden admirar dos retratos, el de Guimerá y el de la madre del autor, los cuales, a pesar de la frágil materia y de las reducidas proporciones, tienen un vigor de obra maestra. Claro está que el señor Carulla es

a la vez un consumado escultor, ya muy conocido en varias exposiciones, por el mismo sentimiento que en las obras de mayor envergadura, cosa que demuestra que es un verdadero artista y no deja nunca de sentirse tal."

Ocupant un lloc preferent o, millor dit, presidint aquest certamen, el senyor Lairissa hi ha desenrotllat, pintat al fresc, un tema allegòric a l'art aplicat. La producció d'aquest jove pintor es caracteritza per la seva sinceritat; d'una manera espontània construeix les figures, distribueix les masses i harmonitza els matisos, tot comprès dintre una factura clara i senzilla. Això és el que es pot apreciar en aquest fresc que quedarà com element decoratiu en l'arc que divideix les dues sales del Grup Pictòric.

Destriant el fresc, veiem d'esquerra a dreta: la música i la literatura, l'arquitecte i l'enginyer amb els seus col·laboradors artesans. L'esperit de les arts simbolitzat per uns ocells en ple vol, serveix d'enllaç amb l'altre costat de l'arc on es veuen les creus del calvari, plasmació de les dificultats que en el curs de la seva carrera ha de vèncer l'artista.

Segueix l'autoretrat de l'artista, al qual envolta la inspiració i, finalment, omplint l'angle de mà dreta, les arts velles, l'escultura, la moda, el moble i la fabricació en general d'objectes d'art, en ben combinada distribució. En la part inferior dreta d'aquest angle hom ha

deixat esglaonat per a millor comprensió, el procés dels materials que es requereixen per a preparar un fresc.

El senyor Payet presenta un teatret, en el qual s'aprecia la visió que per l'escenografia té aquest artista. Llàstima que no hi hagués aportat alguna escultura, en l'execució de les quals també es destaca.

El senyor A. More ens ofereix una mostra de l'habilitat que en la marqueria artística va adquirint. Una caravella treballada amb gran profusió de fustes de coloració vistent, que li donen gran riquesa.

En col·laboració el senyor Ibáñez i la senyoreta Bayo han combinat un llum de fusta de gust modern.

Aquesta mateixa senyoreta exhibeix

també un xaf pintat a mà, de sensibilitat refinada, que acusa el seu delicat temperament.

El senyor F. Mas ha aportat en aquesta sala la maqueta d'una porta d'estil renaixement, que ha estat força admirada per la fidelitat que ha posat en la seva concepció i execució.

El senyor Miquel Brasó concorre amb una maqueta en cartó, d'una torre moderna, parets llises i finestral horitzontals, composició arquitectònica simple i pràctica, en la qual es té en compte la visualitat i la il·luminació tal com demana la nova orientació de l'arquitectura arreu d'Europa.

I finalment el senyor Alsius hi té un ben observat dibuixet per a il·lustració.

(Acabarà)

T E A T R A L S

COMMEMORACIÓ DEL CENTENARI DE LA MORT DE GOETHE

El dia 10 del passat desembre, a les deu de la vetlla, tingué lloc en la nostra sala teatre l'acte de commemoració del centenari de la mort del gran poeta alemany Goethe, autor de *Faust*, *Mignon* i de nombroses obres poètiques.

Malgrat la nit plujosa, el públic emplenà el nostre local i la festa resultà brillant, ja que els elements que hi prengueren part eren l'élite de cadascuna secció del Centre. Va començar el programa amb l'execució de *Faust* i *Mignon* (fragments), pel trio de l'Orquestra Beethoven. El senyor Enric Sala, violinista, estigué discret, potser insegur en alguns moments; el cello senyor Porta seré i valent, pulcre en la dicció i delicat en l'expressió; la senyoreta Elisa Sala, pianista, estigué magistral; cal augurar-li un esdevenidor artístic excel·lent. El trio fou ovacionat.

Seguidament, el nostre amic i brillant actor de l'Elenc dramàtic del Centre senyor Pere Aguilar llegí amb gust i afecte el magnífic treball literari del senyor Angel Grau, parlant de *l'esperit religiós* de Goethe, treball delicat, expressiu i elegant, com tot el que surt de la ploma del nostre prosista. Acte seguit, tingué lloc la lectura de la comèdia de Goethe *Germà i germana*, per la senyoreta Elisabet Bayo, qui es revelà ésser una artista de temperament exquisit, i els senyors Vicente, Bosch i Alsius, l'actuació dels quals no cal remarcar perquè ja són prou coneguts dels nostres consocios i sempre aplaudits amb entusiasme. La lectura de la formosa comèdia goethiana fou del gust del públic, que ovacionà els artistes.

Va començar la segona part amb l'execució de *Caro mio ben*, de Giordani.

i *Menuetho en la major*, de Mozart, per uns quants elements de corda de l'Orquestra Beethoven, dirigits pel seu mestre Dr. Serra de Martínez.

Actuaven per primera vegada com a solistes el senyor Salvador Figueras, clarinet, i el senyor Jaume Rius, fagot; l'orquestra va interpretar magistralment dites obres i els solistes, que obtingueren un èxit, foren especialment aplaudits. Esperem que dits senyors, estudiant i millorant més, ens delectaran amb altres audicions.

Seguidament el senyor Llopis llegí molt bé uns pensaments de Goethe i l'actor senyor Llano recità amb *calore et amore* dues poesies de Goethe.

L'Orfeó Montserrat no actuà.

L'Orquestra Beethoven, per acabar la festa, executà fora de programa i amb un èxit sorollós el *Largo*, de Haendel, i el *Fidelio* (marxa), de Beethoven. Artistes i mestre reberen l'entusiasme del públic amb forts aplaudiments.

L'èxit de la festa fou magnífic. Cal felicitar el seu organitzador, el nostre dilecte amic senyor J. M. Camps Arnau, així com també el Dr. Serra de Martínez per la seva brillantíssima actuació en la direcció de l'orquestra, desitjant que actes com el celebrat siguin més freqüents i amb l'èxit del que hem celebrat. No volem finir la nostra crítica sense fer una observació: l'acte del dia 10 és un record i una ensenyança, per què no se'n fan d'altres i el diumenge al matí, a fi que hi puguin assistir els nois i noies de l'escola del Centre?

* * *

El 28-11-32 tingué lloc la representació del drama del malaurat Santiago Rusiñol *L'hereu escampa*. Fóra endebades parlar de l'obra prou coneguda i acreditada per la firma del plorat mestre; per ésser concebuda per ell, és obra ferma i ben construïda. Quant a interpretació, mereix especial menció la tasca portada a cap pel director

d'escena senyor Llano, el qual va interpretar amb força justesa el paper de "Jaio". Bona col·locació i fidel interpretació del personatge, si bé en algun moment recità amb to una mica massa monòton. Malgrat això, féu una veritable creació del paper i es féu aplaudir en alguna escena.

Mereix també elogi la tasca del senyor Aguilar que interpretà intel·ligentment el paper d'"Hereu". Bé el senyor Martorell en el seu "rol" de Senador Vitalici i molt ajustat el senyor Bellver en el paper d'"Eloi". Molt bé de dicció el senyor Daumal. És de doldre, però, que sortís amb una caracterització tan especial que deslluï en part el seu encertat treball. Els altres compliren amb bona voluntat la seva comesa.

L'obra agradà molt a la concurrència, que sortí satisfeta de l'espectacle.

* * *

El dia 11 del mateix mes, va tenir lloc l'estrena, al nostre Centre, de la comedieta en un acte, original del consoci senyor Fustagueras, intitulada *La mania del divendres*. No cal dir que l'autor assolí la seva bona intenció de fer passar l'estona als espectadors, car fou molt ben rebuda. L'obra i hom li tributà nodrits aplaudiments en caure el teló. Es destacaren en la interpretació, el senyor Daumal, qui donà força vida al personatge que encarnava, animant l'escena, i el senyor Bosch en la seva acostumada actuació. Els altres, força discrets.

Acte seguit es posà en escena la comèdia en tres actes i dos quadros *Pastor i Borrego*, d'una trama força entretinguda i complicada. Fou ben representada i vestida amb la deguda propietat. S'estrenà una decoració pintada a propòsit per a aquesta obra, deguda al consoci senyor Payet, d'una visualitat de molt d'efecte i encert, que merescué justos aplaudiments a l'artista. La nostra felicitació.

Pel que respecta a la labor dels cò-

mics, el senyor Vicente se'n dugué la palma, car jugà el protagonista amb molta gràcia i arrencà franques rialles dels concorrents. També estigué molt bé en el seu paper de "Napoleó", el director d'escena senyor Bosch; el senyor Aguilar, sortí ben caracteritzat, i donà gran relleu al seu paper de "camillero", del qual féu un estudi que es traslluí en una perfecta execució. Arrodoniren el conjunt els altres companys actors, amb

molta cura de la seva comesa. Senyor Bosch: ens agradà molt el conjunt i el felicitem.

Tan sols trobem que la representació finí un bon xic massa tard; li recomanem que les funcions no fineixin més tard de dos quarts de nou; aquesta és una bona hora per retirar les famílies. Esperem que escoltarà el prec i que ens complaurà.

Un aficionat

C I N E M À T I Q U E S

Havent quedat definitivament instal·lada al Centre la màquina de cinema sonor per banda, d'una marca acreditadíssima, poguérem apreciar la nítida emissió auditiva i la claretat de projecció, que no deixen res a desitjar.

També va encarrilant-se la confecció dels programes, els quals cada dia són més atractius i surten més arrodonits.

Ens havem informat de contractes de pel·lícules amb la Metro, Paramount i Fox, a part d'altres marques notables, que per la seva qualitat, certament, hauran d'interessar els amics del cinema.

Procurarem correspondre amb la nostra assistència als esforços que fa la comissió, agraint-li el treball que desenrotlla per a procurar-nos un esplai agradós!

Cinòfil

N O T I C I A R I

Hom posa en coneixement de les diverses seccions i de tots els col·laboradors, que els originals per al BUTLLETÍ hauran d'ésser lliurats a la comissió d'aquesta publicació, màxim per tot el dia 20 de cada mes, a fi de facilitar la tasca de la seva confecció, i a fi també que pugui sortir amb tota regularitat.

* * *

L'esposa del nostre consoci En Pere Aguilar donà a llum una formosa nena.

Molt ens plau de felicitar corament l'amic Aguilar i esposa, bo i fent vots perquè la puguin veure ben crescuda.

* * *

La J. D., en nom propi i de les diverses seccions del Centre, es complau a desitjar a tots els seus socis, protectors, anunciants del BUTLLETÍ, col·laboradors i altres amics un immillorable any 1933.

***Anunciant al butlletí, duplicareu les vostres vendes
i ajudareu al seu sosteniment***

S E C C I O D E F E S T E S

PROGRAMA GENERAL

Dia 1 de gener, a les cinc en punt de la tarda: Representació de

Los Pastorcillos de Belén

Direcció: E. BOSCH. Acurada presentació.

Dia 6, a les cinc de la tarda: Gran esdeveniment. Estrena en el nostre local de l'obra bíblica d'En Josep M.ª Folch i Torres

ELS PASTORETS

(LLUQUET I ROVELLÓ)

Direcció: M. LLANO. Decorat exprofés: Sr. PAYET.
L'obra serà representada amb tota esplendidesa.

Dia 8, a les cinc de la tarda: Segona representació de

ELS PASTORETS

Dia 15, a les cinc de la tarda: Tercera representació de

ELS PASTORETS

Dia 21, nit, a les deu en punt.

Dia 22, tarda, a les cinc en punt.

La magnífica superproducció

CLARO DE LUNA

pels renomats artistes Lawrence Tibbet, Grace Moore i Adolphe Menjou. Selecte complement.

Dia 28, a les deu en punt de la vetlla.

Dia 29, a les cinc en punt de la tarda. La bonica producció

EL DESTINO DE UN CABALLERO

pels coneguts artistes John Gilbert, Louis Wolheim, Leila Hyams i Anita Page. Interessant complement.

A més, ens plau avançar que per al proper mes de febrer, la comissió de Cinema, no reparant en sacrificis, té en cartera la representació de la superproducció

EL HIJO PRÓDIGO

pel colós Lawrence Tibbet, els dies 4 i 5 i la xistosíssima comèdia

POLITIQUERÍAS

parlada en espanyol pels formidables artistes Stan Laurel i Oliver Hardy, per als dies 18 i 19.

Cases que recomanem

Ajudem als que ens ajuden

Sòlid
Elegant
Qualitat immillorable

La tenen els articles

Propis per a vestits de senyora
i camiseria d'home

Totes les peces porten estampat
al voraviu el nom

ORDELIN

Hules - Gomes - Ortopedia

Especialitat en tota classe d'ARTICLES PER A PARTS
Gran assortit en Capetes, Impermeables i Xancles de goma
Dessuadors per a vestits. — Confecció de Tapetes a mida
Articles per a la neteja i bany. — Plomers, Badanes,
Sponges, Raspalls, Pintes, Cel·luloides, etc.

CASA MARTORELL

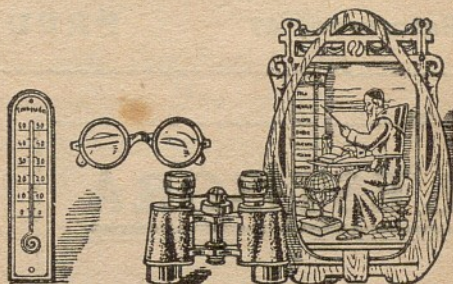
SALMERON, 69 (tocant Travessera) — Telèfon 78708

CASA MAJÓ

ÓPTICA ESPECIAL

Variat assortit en cristalls fins i montures d'ulleres i lentes de totes classes.

Preferent atenció en complimentar amb tota exactitud les receptes dels senyors metges oculistes.

Travessera, 22

Barcelona (G.)

Acadèmia de Música **PLÀ**

Solfeig teòric i pràctic,
Armonia, Composició, etc,
Piano, Violí i Violoncel

Salmeron, 138, pral.
BARCELONA (G.)

GRANS MAGATZEMS
LES AMÈRIQUES

**Gèneres propis per a regals pràctics i
REIS**

Grans descomptes en totes les seccions per fi de temporada
Llanes - Sedes - Cotons - Carpets coco
Catifes - Edredons - Mantes - Tapets, etc.
PELLETERIA A PREUS SENSE COMPETÈNCIA
Secció de Llenceria a preus de fàbrica

Casa Farran, Martí, Trilla i C.^a
Salmeron, 47 PREU FIX Telèfon 71984

L'ESTISORA

**SASTRERIA
VILA**

Elegància i bons preus
Rebudes les novetats
per a la temporada
d'hivern

SALMERON, 89

CONFITERIA

BOU

VERDI, 54 - BARCELONA
(Gràcia)

Dolços i pastes fines — Vins
de marca i licors.— Especialitat
en els encàrrecs—Bomboneres
Caixes de luxe — Porcellanes
fines, pròpies per a presents.

El millor xampany català
Esteve Llach - Tossa
Es troba en les millors confiteries i colmadors

Encàrrecs major i detall:
DOLCERIA BOU